

ným vzorom a kombináciou rôznych látok...

Každá kultúra a každý človek má svoj vlastný vkus, no životný štýl je otázkou kontextu. Ak v mestskom panelovom byte máte pocit, že ste sa zrazu preniesli na anglický sídlak, asi vás to zaskočí. V prípade, že je štýl takehoto bytu kompaktný, po chvíli si na prekvapenie zvyknete a beriete ho ako vyjadrenie majiteľovho životného názoru. Problém je skôr v tom, že častejšie sa stretávame s „rozsypaným“ štýlom, keď jednotlivé prvky spolu neľadia, nimaďvazujú sa, dokonca si navzájom prekažajú. Občas sa zasa stretávame s interiérom, ktorý by sa dal označiť ako nič nehovoriaca nuša – nejde o minimalistický štýl, ale o nedostatok odhodlania, aby majiteľia vyjadrili to „svoje“

Asi by sme pomerne ľahko vedeli deliť na mediteránsky, skandinávsky alebo hoci bavorský štýl. Existuje aj nejaký „slovenský“ štýl byvania?

To je ťažká otázka. Ak opomeniem folklórne prvky, s ktorými sa dnes stretávame predovšetkým u starších ľudí a aj to zriedkavo, charakterizovať slovenský štýl je ťažké. V istom období bol pre naše byty príznačný napríklad dištant

bielych stien, ale dnes to neplatí. Typický Slovák je snáď ešte charakteristický určitým konzervatívnosťou. Napríklad, že správny dym má mať šikmú strechu a nie rovnú, záclony na oknách, večer stiahnuť žalúzie, nie otvorený výhľad a podobne. Oproti talianskemu štýlu máme možno menšiu tendenciu zakladať si na jedálňach a širokých stôloch pre väčšiu spoločnosť. Slovenský štýl podľa môjho názoru nemá nijakú vyhranenú podobu. Možno je pre nás charakteristické, že mu nevenujeme veľkú pozornosť, a to je škoda.

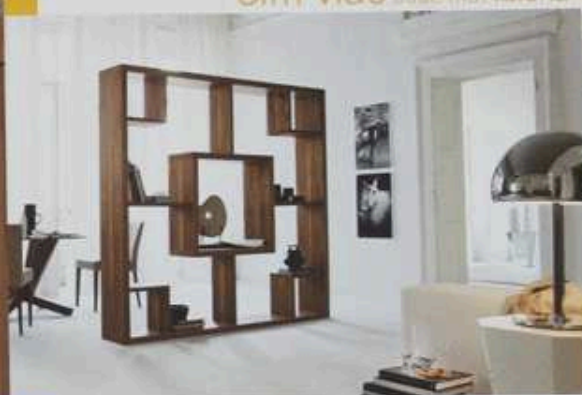
Ako vznikol nápad založiť si dizajnovú akadémiu?

Už v minulosti som pracovala ako lektorka zariaďovania a zistila som,

že aj ľudia, ktorí v tejto oblasti neplánujú nijakú kariéru, sa chcú čo zvedieť viac, trebárs len preto, aby mohli skrášliť svoje vlastné byvanie. Ich záujem je teda veľmi špecifický, pragmatický. Nepotrebuju sa dostať do hlčky pokiaľ ide o históriu, pozadie, aby mali prehľad, boli v obraz, napríklad pri prestavbe domu, pri obhliadkach nového byvania, pri plánovaní rekonštrukcie a podobne. Ústom Design Academy je ponúknuť presne takéto praktické riešenia, nie nejaké komplexné vzdelanie. Chceme podporiť nadšencov a byť im poradcami v konkrétnych problémoch, ktoré rieši. Vymyslela som si viacero krátkodobých workshopov – o štýle, priestranosti, ergonomike, farbách atď.

rozhovor

Čím viac bude mať laická verejnosť povedomie o peknom byvaní, tým citlivejši budeme k estetike interierov.

Toto je uloha interierového architekta. Nebojíte sa, že vychovívate konkurenciu?

Moja skúsenosť ukazuje, že na Slovensku ľudia nevyužívajú dostatočne služby interierových architektov. Často ani „normálnych“ architektov pri stavbe alebo dostavbe domov. Napokon, nejedna ulica je toho dôkazom. Čiže ak niekto prejaví záujem o skrášľovanie svojho byvania a chce sa zdokonaľiť, má to iba rešiť. Myslím si totiž, že čím viac bude mať laická verejnosť povedomie o peknom byvaní, čím citlivejši budeme k estetike interierov, tým viac budú odborníci – v tomto prípade architekti – žiadaní. Je to ako s ponukou reštaurácií: keď raz ochutnáte výborne pripravené jedlo a skvelý servis, roz-

poznate aj to zlé. A nejde iba o porovnanie skvelých reštaurácií či krčmičky. Niekedy aj interier zariadený drabým nábytkom môže byť nepríjemný a naopak, nenáročne byvanie môže pôsobiť útulne, pekne alebo dokonca originalne. V našej akadémii preto chceme ľudí naučiť k vychlenejšiemu pohľadu na interier. A zároveň aby získali inšpiráciu pri tvorbe vlastného priestoru.

Jeden kurz ma zaujal – prezentácia nehnuteľnosti.

Na túto myšlienku som prišla pri listovaní časopisu o realitách. Jednak som v ňom skúmala, ako ľudia na Slovensku bývajú, ale tiež ako ich domác-

nosť predstavujú odborníci – realitní makléri. V západnej Európe alebo v Spojených štátoch sa totiž čoraz schopnosť dobre predstaviť nehnuteľnosť a odhaliť jej potenciál. U nás mám neraz pocit, že realitným maklerom sa cíti byť skôr hociak, bez nejakých znalostí o úprave interieru alebo o pravidlách byvania vôbec. Neraz sa mi stáva, že si ma známi volajú do vyhladených bytov, aby som im poradila, ako by sa dali upraviť, či by sa izby dali rozšíriť alebo predeliť, prisať prístrečky a podobne. Myslím si, že dobrý makler by sa mal vedieť vyjadriť nielen k otázkam financií, ale aj staviteľstva.